

(р. 191). На прѣдния день, турския генераленъ щабъ натяквалъ на *Реуфа* за недостатъчното му внимание къмъ Сливенъ, а вниманието на Сюлеймана обърналъ къмъ сжщата посока (to the state of *Slivno*, р. 188).

До взѣмането на Шипченския проходъ, *Реуфъ* е стоялъ почти въ бездѣйствие, защото е чакалъ присѣдиняването си къмъ *Сюлеймана*, който тогава се връщалъ отъ Черна Гора прѣзъ Одринъ съ 30,000 войска, организирана по европейски образецъ.

Сюлейманъ паша, прѣди да се съедини съ *Реуфъ*, миналъ прѣзъ Сливенъ съгласно даденитѣ заповѣди отъ генералния щабъ. Градътъ, вѣнъ отъ турскитѣ пълчища, е билъ пълненъ съ нови бѣжанци-българи изъ околнитѣ села, които останали безъ покривъ и завивка. Анонимниятъ кореспондентъ на английския вкъ *Daily News* по тоя случай пише, че въ Сливенъ много българи сж затворени за съвсѣмъ дребни причини, и, бидейки въ надвечерието да се освободятъ, съ минаването на *Сюлеймана* прѣзъ града, тия невинни граждани, както и много селени, трѣбвало да се обѣсятъ по заповѣдъ на сжщия паша, за да направи заминаването си по-тържествено (on the day on which he had to leave the town in order to make his departure as triumphant as possible). По тоя начинъ тридесетъ и петъ души¹⁾ увиснали на бѣсилка, наредени по улицата, прѣзъ която Сюлейманъ миналъ (He commanded to be hanged in the street through which he had to pass thirty five Bulgarians at once.)²⁾

Руситѣ съвсѣмъ малко на брой и неподкрѣпени отъ други сили прѣзъ Балкана, слѣдъ боя при Стара-Загора, дѣто българското опълчение показва чудеса отъ храбростъ, се оттеглятъ назадъ прѣзъ село Дълбоки и Хаинкювския боазъ. (Подробности въ *Epanchin*; руситѣ, до прѣминаването на послѣдния боазъ, не сж знаели за сжществуването му, и; за българитѣ въ рускитѣ бойни редове вжъ кореспондентитѣ на *Daily News*, op. cit., 89—90).

До побѣдоносното идване на руситѣ подъ Балкана, ивицата отъ Пловдивъ до Сливенъ е прѣдставлявала ужасна картина. Турцитѣ, прѣдчувствайки края си, напръгали си-

¹⁾ Споредъ *Димитровъ*, *Страданията на Бѣлг.*, 285, тѣ били 38 души.

²⁾ Вжъ отдѣлното издание на *Дейли Нюзъ*: *The war correspondence of the Daily News etc.*, р. 372. Сюлейманъ паша е миналъ прѣзъ улицата водяща отъ градското управление за днешната градска градина. Бѣсенето е ставало или по стрѣхитѣ или по дърветата. Тая практика е стара. Когато се чуло за голѣмитѣ реформи, които султана въвелъ въ империята си прѣзъ 1856 г., турцитѣ ги схванали въ смисълъ, че отъ тогава нататкъ на християнитѣ нѣма да се казва гяури (гявуръ гявуръ денмееджекъ), и че българитѣ трѣбвало да си рѣжатъ стрѣхитѣ, за да не бждатъ бѣсени по тѣхъ.